

резците съответствува не подпълно на нашия памѣтникъ, който е извѣстенъ подъ заглавие „Вопроси на Иоанна Богослова“, но цѣлото ѝ съдържание са състои именно изъ вопросы отъ Иоанна и изъ отговори на Христа, който му говори, въ началото, за състоянието на злите духове до тѣхното падѣние, за създаването на свѣтътъ и на човѣкътъ, и на крайятъ, за второто пришествие. Нашите апокрифи, които носятъ название „Вопросы Иоанна Богослова къ Господу“, съответствуватъ на тая втора половина въ латинската книга, и двата памѣтника, както ми са чини, водатъ своето начало изъ единъ общъ источникъ.

Латинската книга представлява твърде любопитенъ материялъ не само за историята на албигойската ересь; за насъ е тя важна именно за това, че има общи нѣща съ бжлгарските богомили. Тая албигойска книга, която е била изнесена изъ Бжлгария, може да бжде важенъ источникъ за това, който би намислилъ да прослѣди историята на богомилското еретичество въ нашите памѣтници и въ народните предания. Като нѣмаме възможность да влѣземе сега въ разглѣжданieto на тоя предмѣтъ, ние ще да са ограничиме съ нѣколко указания на съдържанието въ тая книга, въ която имаме пълно право да намираме слѣди изъ древната литература на бжлгарското богомилство.

Послѣ първиятъ вопросъ Иоаннъ Богословъ пита Христа за това, въ каква слава е билъ сатаната преди своето падѣние? Той е повѣлѣвалъ на небесните сили, отговаря Христосъ, и слазаялъ е отъ небето въ преисподнята и отъ преисподнята до престолътъ на невидимиятъ отецъ. Той са